

BULETINUL ICCRS

Anul XXXV, Numărul 3

mai-iunie 2009

În acest număr

„Kairos” pentru Asia Oceania
 Școala de formare ICCRS și Cursurile de formare
 Formarea responsabililor 2009
 Reculegerea Internațională a Preoților de la Ars 2009

Formarea responsabililor

Cele șapte daruri ale Duhului Sfânt
 Carisma limbilor: glosolalia
 Împunerea mâinilor

"Kairos" pentru Asia-Oceania de Cyril John

Am experimentat o extraordinară fraternitate și unitate la întâlnire. Noi, ca un trup, l-am simțit pe Domnul spunând: „Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare?”

Sunt membru al Consiliului ICCRS din iunie 2006. Când stau și mă gândesc la Biserică și la Reînnoirea din Asia-Oceania, convingerea puternică ce îmi vine este că e timpul „kairos-ului” pentru regiunea mea. Cuvântul grecesc „kairos” înseamnă „momentul potrivit sau oportun în care se întâmplă ceva special”. Cu cât încerc să analizez mai mult întâmplările din trecut, lucrurile întâmplare și creșterea persecuției împotriva Bisericii, cu atât crește mai mult această convingere a mea. Aș vrea să împărtășesc cu voi pe scurt unele reflecții care m-au condus la această convingere.

RCC în anii trecuți

Reînnoirea a început în regiunea Asia-Oceania în 1969. Privind în trecut, realizez că Reînnoirea din regiune a făcut încercări de unire în ultimele trei decenii nu fără efecte:

- I. Conferința Responsabililor Asiatici ținută în Bengalore, India, între 8-12 noiembrie 1985, unde au participat responsabili din 14 țări asiatice;
- II. Conferința Responsabililor Asiatici ai RCC, organizată în Karachi, Pakistan, între 9-13 iulie 1992, care a adunat împreună 9 țări;
- III. Formarea Consiliului Carismatic Catolic (CCC) pentru Asia-Pacific în 1994, în prezența fr. Ken Metz, Director al Biroului ICCRS;

- IV. Prima Adunare Generală a Responsabililor Asiatici, ținută în Bundu Tuhan, Sebah, Malaesia, între 18-22 noiembrie 1995;
- V. Prima Conferință a Responsabililor din Asia-Pacific, planificată de CCC în Bogor, Indonezia, între 7-12 octombrie 1996, care a fost anulată ulterior din cauza turbulențelor politice din Indonezia de la acel moment;
- VI. Prima Conferință RCC Asia-Oceania organizată în Manila, Filipine, între 15-18 mai 2005, la care au participat membri din 9 țări, dar a fost mai mult decât un eveniment al zonei RCC filipineze.

În ciuda acestor eforturi, nu a putut fi stabilită o structură de conducere stabilă în regiune.

Mulțumită eforturilor lui Allan Panozza, după un lung timp de rugăciune și așteptare, s-a format Subcomitetul ICCRS pentru Asia-Oceania (ISAO) în decembrie 2006, când responsabilii din 14 țări diferite s-au reunit în Singapore. Deși fără nici un contact cu realitățile Reînnoirii din mai mult de 25 de țări din Asia și 16 din Oceania, ISAO are o sarcină uimitoare de a ajunge la aceste realități și de a se conecta cu ele, iar acesta și-a luat misiunea în serios. ISAO a avut inițiativa de a organiza în Jakarta de Nord, Indonezia, prima Conferință a Responsabililor RCC din Asia-Oceania, în perioada 14-18 septembrie 2008, la care au participat 525 de responsabili din 21 de țări. A fost într-adevăr un timp de trezire pentru Reînnoirea din regiune. Am experimentat o extraordinară fraternitate și unitate la întâlnire. Noi, ca un trup, l-am simțit pe Domnul spunând: „*Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare?*” (Is 43,18). Din întâmplare, Conferința ISAO s-a ținut în „Kakatau Convention Hall” din Hotel Mercury, Jakarta de Nord, denumit după un munte vulcanic al unei insule din Indonezia, care a erupt în august 1883 aproximativ 21 km cubi de rocă, cenușă și piatră ponce, generând cel mai lung sunet reportat în istorie. S-a auzit în Australia, Filipine și chiar în Mauritio, la mai mult de 5000 km distanță. Un tsunami a urmat exploziei și impactul lui s-a făcut simțit peste tot în jur. La sfârșitul Conferinței aveam câteva motive să credem că și acesta a fost o erupție spirituală, un tsunami cu un impact foarte mare asupra regiunii, ducând la o Nouă Primăvară!

Întâmplări mai recente

Golful era o regiune în care entitățile și grupurile Reînnoirii niciodată nu se mai adunaseră, nici chiar la nivel național pentru o Conferință. Pentru prima dată, 1800 de responsabili din 6 țări ale Golfului – Bahrein, Kuweit, Oman, Qatar și Arabia Saudită – s-au reunit sub steagul Slujirii Reînnoirii Carismatice Catolice din Golf (GRCCS), pentru o Conferință în Abu Dhabi între 7-9 decembrie 2008. „Să coboare focul din nou” a fost tema primei Conferințe ale Responsabililor RCC din Golf. Ca urmare a Conferinței, episcopii de Abu Dhabi și Kuweit (singurele două episcopate din regiunea Golfului) au făcut tot posibilul să întărească și să consolideze Reînnoirea. Episcopul de Kuweit a recunoscut oficial Reînnoirea, prin creionarea și alcătuirea unui statut al Echipei Naționale de Slujire din Kuweit (KNST). Episcopul de Abu Dhabi ia inițiative personale de numire a directorilor spirituali naționali în fiecare țară din Golf, în cadrul vicariatului său, și de organizare a Comitetului Național de Slujire, pentru a ajuta la promovarea Reînnoirii.

Conferința Internațională a Responsabililor, ținută de ICCRS în iunie 2009, a fost prima conferință de acest gen ținută în afara Italiei și locul ales a fost Kkottongnae, Coreea de Sud, din Asia. Aceasta a fost o altă oportunitate pentru responsabilii din regiune de a se aduna în număr mare și de a interacționa și mai mult cu RCC la nivel internațional. ISAO planifică de asemenea patru conferințe naționale, care urmează să fie organizate în decurs de doi ani, pe lângă o reculegere a preoților și o reculegere pentru oamenii de afaceri, programate să fie ținute în 2010. Pentru toate acestea, Michelle Moran a preluat conducerea și a promovat personal conexiunea în rețeaua RCC din regiune. Recent, ea a făcut deja câteva călătorii la conferințe și întâlniri ținute în regiune, pentru a ne asigura de sprijinul și rugăciunile ei. Nu doresc să calific toate aceste lucruri ca niște „întâmplări” sau „accidente”. Privind cu ochii credinței, toate aceste lucruri îmi par a face parte din „ceva nou” pe care Domnul îl face în mijlocul nostru.

„Două mii de ani de tradiție creștină s-au fondat pe sângele multor martiri,
care pentru credința lor și-au dat viața.”

Persecuția crescândă a Bisericii

Două mii de ani de tradiție creștină au fost întemeiați pe sângele multor martiri, care pentru credința lor și-au dat viața. Papa Ioan Paul al II-lea vorbește despre acest lucru în scrisoarea sa apostolică *Tertio Millenio Adveniente*: „Biserica din primul mileniu s-a născut din sângele martirilor... La sfârșitul celui de-al doilea mileniu, Biserica a devenit din nou Biserica martirilor.” Tendința de a persecuta credincioșii dintr-o serie de țări din Asia-Oceania, incluzând Vietnamul, China și India, indică lucruri mari și puternice care sunt pe cale de a se ivi. Sf. Petru Chanel din Vanuatu, în Pacific, Fericitul Nicolae Bunker Kitbamrung din Tailanda, cei 117 sfinți martiri din Vietnam, Cardinalul Francisc Xavier Nguyen Van Thuan din Vietnam, Sf. Andrei Kim Taegon, cu 102 alți martiri din Coreea de Sud, Sf. Paul Miki și alți 25, care au fost răstigniți în Nagasaki, Japonia, Sf. Laurențiu Ruiz, un filipinez martirizat în Japonia și mulți alții, care și-au vărsat sângele mărturisindu-și credința, sunt exemple concrete de martiriu. La începutul primului mileniu creștin, istoricul Tertulian al Bisericii scria: „sângele martirilor este sămânță pentru Biserică”. Martiriul este reproductiv, pentru că sângele martirilor hrănește credința. Acum a venit timpul adunării recoltei martiriului.

Concluzie

Mergând după „semnele timpului”, se poate observa *kairos*-ul răsărind în regiune, în acest timp istoric. Oamenii din Asia-Oceania sunt însetați după apa vie pe care numai Isus poate s-o dea (cf. In 7,37-39). Reînnoirea Carismatică, începută de Duhul Sfânt în Biserică, este „ca drojdia pe care o femeie o ia și o ascunde în trei măsură de făină, până când dospește tot aluatul” (Lc 13,21). Reînnoirea din zonă are o mare provocare înaintea ei: de a coopera cu planul puternic al lui Dumnezeu. Când Isus i-a cerut lui Simon să „*meargă în larg... pentru pescuit*” (*Duc in altum*) (Lc 5,4), Petru și tovarășii săi, care erau pescari profesioniști și de departe mult mai experimentați în domeniu decât Isus, au crezut că mișcarea va fi zadarnică. Totuși, ei au renunțat la profesionalismul lor și s-au supus poruncii Domnului. Și au prins foarte mult! Kairos a început. Să ne debarasăm de mulțumirea de sine și să ne depărtăm bărcile de țarm, pentru a prinde mult!

<p><i>Adresa poștală:</i> ICCRS International Catholic Charismatic Renewal Services (Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale) Palazzo San Calisto 00120 Vatican, Europa tel. 0039.06.69.88.71.26/27 fax 0039.06.69.88.72.24 e-mail: info@iccrs.org newsletter@iccrs.org site: http://www.iccrs.org fax 0039.06.69.88.72.30</p>	<p>Buletinul ICCRS este un buletin internațional, publicat bilunar în engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. Scopul său este de a furniza informații despre creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice din întreaga lume. Permisiunea de a reproduce orice articol din buletinul ICCRS este acordată dacă se indicată sursa ICCRS. Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă 10 euro</p>	<p>Membrii Consiliului ICCRS: D-na Michelle Moran, Anglia (președinte) Dl. Cyril John, India (vicepreședinte) Dl. Robert C. Canton, SUA D-na. Ma José Cantos de Ortiz, Chile D-na Maria E. de Góngora, Guatemala Ep. Joe Grech, Australia Dl. Christof Hemberger, Germania Dl. Dariusz Jeziorny, Polonia D-na Julienne Mesedem, Camerun</p>
---	---	--

prin poștă. Responsabililor disponibilă abonament de 15 euro pe an, prin e-mail sau prin poștă.	Formarea este printr-un Fr. Renato Tisot, Italia Fr. Emmanuel Tusiime, Uganda Dl. Marcos Volcan, Brazilia Director al Biroului ICCRS: Dl. Oreste Pesare, Italia Consilieri ICCRS: Dl. Allan Panozza, Australia Administrație și evenimente: Dl. Claude Lopez, Australia
---	--

Școala de formare ICCRS și Cursurile de formare de Jim Murphy

Era o zi deosebit de călduroasă la Roma când ne-am adunat la Sfântul Petru. Mulțimile erau imense, umplând Piața Sf. Petru și străzile până la Râul Tibru. Părea ca și cum întreaga Biserică s-ar fi adunat în acea zi pentru a se întâlni cu Papa Ioan Paul al II-lea de Rusalii. Era în anul 1998. Aceasta era prima întâlnire a diferitelor mișcări de reînnoire din întreaga Biserică, adunându-se împreună pentru a asculta sfatul înțelept și încurajarea pastorală a preaiubitului Păstor.

Deși anii i-au luat din forța și vitalitatea Papei, la acest om care îmbătrânea, pasiunea pentru evanghelie era nestăvilă. A vorbit elocvent și convingător despre noua eră a creștinismului care urmează să vină. Ne-a mișcat inimile, la fel ca întotdeauna. La un moment dat, în cadrul mesajului său, Sanctitatea sa a îndemnat responsabilii mișcărilor din Reînnoire să facă tot ce pot pentru a aduce oamenii din cadrul diferitelor expresii ale Reînnoirii la o mai mare „maturitate eclezială”, pentru binele construirii Bisericii.

Nu era prima oară când Ioan Paul al II-lea lansa această chemare. În anii anteriori, când Papa se întâlnise cu responsabilii Reînnoirii Carismatice Catolice, ne îndemnase la maturitate eclezială, pentru a putea fi în totalitate parteneri cu el în a striga lumii: „*Deschideți ușa Răscumpărării!*”

Ioan Paul al II-lea vedea în Reînnoirea Carismatică o forță de bine în cadrul Bisericii și o mișcare cheie pentru evanghelizare în lume. A dorit ca noi să fim pregătiți și competenți în misiunea noastră de slujire. De aceea el ne-a îndemnat continuu să creștem în „maturitate eclezială”. Sfântul Paul pleda și el pentru același lucru, atunci când îi îndemna pe primii creștini să ajungă la plinătatea maturității în Cristos. „*Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceiace dă fiecare încheitură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.*” (Ef 4,11-16)

Această maturitate eclezială pe care Ioan Paul a cerut-o atât de des (și care a fost adesea reluată de Papa Benedict al XVI-lea) nu înseamnă a fi doar „informați” despre Biserică, ci mai degrabă „a crește în Biserică, întru Cristos”, ceea ce Paul ilustrează atât de frumos. Ca Sf. Paul, Ioan Paul știa că

singura cale pentru ca noi să devenim martori eficienți în lume, în timp ce îndurăm asalturile lumii, este de a crește în această „maturitate eclezială”. Chiar cu această finalitate și-a stabilit ICCRS programele de formare a responsabililor.

ICCRS oferă un Institut de Formare pentru Responsabili. Institutul a adus cursanți cu adevărat din întreaga lume, fiind apreciat de către participanți la cotații foarte bune. Oficialii Vaticanului sunt încântați de acest proiect și îi urmăresc dezvoltarea cu mare interes. Institutul oferă învățături cu subiect teologic, dar și formare practică pentru slujire. Programul include și un timp de slujire personală, cât și dezvoltarea fraternității cu alți participanți la Institut.

O parte unică a programului este ieșirea pe teren, în cadrul celor trei săptămâni. ICCRS-ul duce cursanții la birourile Vaticanului, oferindu-le șansa de a vedea lucrările Bisericii și de a se întâlni efectiv cu oficialii Vaticanului. În plus, ICCRS îi duce pe aceștia la diferite locuri sfinte din zonă pentru învățatură, rugăciune și reflecție. Oamenii continuă să își spună părerea despre slujirea de rugăciune de la Colosseum, unde studenții își oferă din nou viața pentru slujirea Evangheliei! Este un moment puternic și subliniază cu adevărat ce înseamnă Institutul – slujirea Evangheliei și a Bisericii, cu orice preț. Următorul Institut este programat pentru septembrie a.c. la Roma și include primirea unor profesori internaționali.

Studenții care au participat la primele două institute au făcut adesea remarcă: „Vă rog! Aduceți această experiență și în țara mea!” Însă ICCRS n-a putut să ia la pachet Colosseumul sau Vaticanul; totuși a proiectat un program mai scurt, care să poată străbate lumea, pentru a ajuta oamenii cu viziunea lui Ioan Paul al II-lea despre „maturitatea eclezială”. Cursul de Formare a Responsabililor este o formare cu durată de o săptămână, care include multe dintre elementele Institutului de trei săptămâni, chiar dacă nu are aceeași întindere sau profunzime. Este o cale perfectă de a începe această călătorie spre maturitatea eclezială într-o dispoziție locală. Până acum, Cursul de Formare a Responsabililor a fost ținut în Coreea de Sud și Botswana, iar altul este programat pentru Statele Unite, în septembrie 2010.

Cuvintele lui Ioan Paul al II-lea au încă ecou în inima ICCRS-ului. Programele de formare a responsabililor sunt una dintre căile prin care îndeplinim acel mandat. Vizitați <http://www.iccrs.org> pentru a afla cum puteți face parte din viziunea lui Ioan Paul. Luați parte împreună cu ICCRS la programele pentru responsabili.

EVENIMENTE APROPIATE

Ars 2009

ICCRS sprijină:

Reculegerea Internațională a Preoților

la Ars, Franța

pentru mai multe informații, vizitați www.retraitears2009.org

27 septembrie – 3 octombrie 2009

Voi care sunteți preoți, sunteți invitați să participați la acest moment de întărire spirituală. Această întâlnire ne va reînnoi în slujirea noastră și ne va da să gustăm bucuria întâlnirii fraterne cu preoții din întreaga lume. Aceasta va fi o ocazie de a ne ruga fierbinte pentru vocații la preoție. Predicatorul cheie este episcopul de Viena, cardinalul Cristoph Schönborn.

Formarea Responsabililor

la Roma, Italia

5-2 septembrie 2009

în engleză și spaniolă

Pentru mai multe informații, vizitați www.iccrs.org

În septembrie, ICCRS va oferi programul celui de-al treilea Institut de Formare a responsabililor. Programa va cuprinde Sf. Scriptură, Ecleziologie, Mariologie, Pneumatologie, Kerygma, RCC, Conducere și Slujire.

O mare parte a timpului se va folosi pentru învățături practice și seminarii despre diferite aspecte ale slujirii în RCC. Cursanții vor câștiga experiență valoroasă, pe care o vor putea lua acasă. În completare, cursanții vor merge în diferite vizite.

„Și El a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos”(Ef 4,11-12).

Din când în când, ICCRS caută ajutorul celor care doresc să slujească prin talentul și timpul date lor de Dumnezeu pentru a duce mai departe misiunea Reînnoirii Carismatice Catolice direct din inima Bisericii, timp de 1 până la 2 ani.

Actualmente căutăm persoane care au cunoștințe tehnice de hardware și cunoștințe practice de baze de date și sisteme de server. Avem nevoie, de asemenea, și de designer de grafică și web, pentru a îmbunătăți accesibilitatea sitului nostru web.

Deoarece ICCRS este un birou internațional, este important să vorbiți fluent engleza și o altă limbă.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne trimiteți CV-ul vostru și o fotografie pe adresa:

director@iccrs.org

REFLECȚIE ASUPRA EVENIMENTULUI ANULUI 2009

Evenimentul internațional ICCRS 2009

IUBIREA ÎN ACȚIUNE

La distanță de două ore și jumătate cu autobuzul de la Seul, Coreea de Sud, Kkottongnae este o casă unde bolnavii, nevoiașii și persoanele cu dizabilități sunt duse și îngrijite. În perioada 1-9 iunie, Kkottongnae a fost și gazda evenimentului internațional ICCRS al anului 2009 „Iubirea în acțiune”. Și ce loc mai bun ar fi putut găsi? Kkottongnae înseamnă în coreeană: „câmp cu flori”, iar pentru voluntarii și angajații cu normă întreagă florile sunt cele de care ei au grijă. Pentru cei 1000 de participanți, care s-au revărsat aici din 43 de țări pentru a participa la conferință, a fost o oportunitate sinceră de a experimenta iubirea în acțiune.

În primele două zile, cei sosiți devreme din afara Coreei au avut oportunitatea de a sluji alături de cei 200 de voluntari coreeni și 340 de angajați cu normă întreagă, cei mai mulți dintre ei fiind credincioși. În a treia seară a fost Liturghia oficială de deschidere, prezidată de un arhiepiscop, trei cardinali, zece episcopi și mulți preoți. Președintele ICCRS Michelle Moran a aprins o torță simbolică și i-a salutat pe participanții la conferință, iar seara s-a terminat cu multă rugăciune de laudă.

În timpul următoarelor zile, membrii Consiliului ICCRS, precum și Fr. John Oh (fondatorul Kkottongnae-ului), Fr. Thomas Oh, Fr. Robert Faricy, Fr. John Mario Montoya și Jim Murphy au ținut conferințe informative și inspirate.

În ultimele două zile, participanții la eveniment au vizitat diferite locuri sfinte de martiriu, unde Consiliul ICCRS s-a rugat pentru vindecare și pace în lume.

Punctul culminant al evenimentului „Iubirea în acțiune” a fost o adunare în aer liber, unde participanții la conferință s-au întâlnit cu cei aproximativ 50.000 de coreeni, veniți să participe împreună la Liturghie și laudă, în armonie. Evenimentul ICCRS 2009 „Iubirea în acțiune” a fost o puternică demonstrație de iubire.

Conferințele și fotografiile sunt disponibile pe situl ICCRS <http://www.iccrs.org>

FORMAREA RESPONSABILILOR

Anul XXXV, Numărul 3

mai-iunie 2009

Cele șapte daruri ale Duhului Sfânt

de Marcos Volcan

„...când primim Sacramentul Botezului, suntem dăruți cu darurile acestei „locuiri”, numite, din acest motiv, daruri sfințitoare. Primim Duhul lui Cristos, care acționează în noi printr-un proces de configurare la persoana unicului Fiu al lui Dumnezeu, prin intermediul acțiunii celor șapte daruri ale sale.”

Isus, unicul Fiu al Tatălui, Cel Uns! A venit la noi, spune evanghelia Sf. Ioan, pentru că „Dumnezeu a iubit așa de mult lumea, încât l-a dat pe singurul său fiu, așa încât oricine crede în el să nu moară, ci să dobândească viața veșnică. Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea ci ca lumea să fie mântuită prin el.” El a fost zămislit în sânul Sfintei Fecioare Maria, prin puterea Duhului Sfânt; viața publică a lui Isus a început când Duhul Sfânt, sub chip de porumbel a venit deasupra capului lui Isus. Conduc de Duhul Sfânt, Isus a fost condus în deșert și plin de Duhul Sfânt a mers la Nazaret unde s-a ridicat să citească următoarele cuvinte: *„Duhul Domnului este deasupra mea, pentru că el m-a uns să vestesc săracilor vestea cea bună. El m-a trimis să vestesc libertatea celor închiși și să le redau vederea orbilor, să îi eliberez pe cei oprimați și să vestesc un an al îndurării Domnului.”*

Prin sângele și jertfa lui pe cruce, Isus i-a câștigat pentru Dumnezeu oameni din orice trib și limbă, popoare sau națiuni și i-a făcut o împărăție de preoți pentru Dumnezeu. *„Și ei cântau un cântec nou: «Tu ești vrednic să iei cartea și să-i deschizi pecețile, pentru că ai fost înjunghiat și prin sângele tău ai câștigat pentru Dumnezeu oameni din toate triburile, limbile, popoarelor și națiunilor. I-ai făcut o împărăție și preoți pentru a-i sluji lui Dumnezeu, iar ei vor domni pe pământ.»”* (Ap 5,9-10).

Acest har este conferit prin Sacramentul Botezului („baptizen”, în greacă, înseamnă imersiune, scufundare). *„Sau nu știți că cei care v-ați botezat în Isus Cristos, v-ați botezat în moartea lui?”* îi întreabă Apostolul Paul pe romani. Apostolul continuă: *„Sau nu știți că toți care am fost botezați în Isus Cristos am fost botezați în moartea lui? Deci am fost îngropați prin botez cu el, pentru ca așa cum Cristos a fost înviat din moarte prin slava lui Dumnezeu, și noi să putem trăi o viață nouă. Dacă am fost uniți cu el prin moartea sa, cu siguranță vom fi uniți cu el și prin învierea sa.”* (Rom 6,3-5).

Sacramentul Botezului este sursa harului sfințitor, „locuirea” Duhului Sfânt, care ne face timpul său! Este Duhul unicului Fiu al Tatălui, care ne face să strigăm **„Abba, Tată”**.

Să ne concentrăm totuși pe Romani 6,5: *„Am crescut în unitate cu el!”*. Duhul filiației (de vreme ce aparține unicului Fiu al Tatălui) ne este dat ca să devenim *„ramură altoită pe Vița Adevărată”*. Suntem asimilați, integrați în Cristos, transformându-ne în Cristos, într-un singur trup cu el. Tot ce este El și tot ce obține devine moștenirea noastră, datorită Duhului său care locuiește în noi!

Apostolul Ioan spune în *Cartea Apocalipsei* 5,6: „Apoi am văzut stând pe tron, înconjurat de patru creaturi vii și de bătrâni, un Miel care părea să fi fost înjunghiat. Avea șapte coarne și șapte ochi. Acestea sunt spiritele lui Dumnezeu trimise în lumea întreagă.” Acest Spirit, care locuiește în Miel, ne face asemănători lui Isus Cristos, în ceea ce privește cele șapte haruri și cele șapte daruri (principala misiune a Duhului).

„O sămânță va incolți în casa lui Iese, o mlădiță va ieși din trunchiul lui. Duhul Domnului se va odihni asupra lui.”, spune profetul Isaia și continuă enumerând cele „șapte daruri ale Duhului lui Dumnezeu”, „...duh de înțelepciune și înțelegere, duh de sfat și putere, duh de cunoaștere și frică de Dumnezeu (și bucuria sa va fi în frica de Dumnezeu).” În Vulgata, sunt enumerate șase daruri ale Duhului Sfânt, versiunea greacă cunoscută drept Septuaginta adaugă darul evlaviei. Deci darurile Duhului Sfânt sunt în număr de șapte, eliminând dubla mențiune a fricii de Dumnezeu.

De aceea, când primim Sacramentul Botezului, suntem dăruți cu darurile acestei „locuiri”, numite, din acest motiv, daruri sfințitoare. Primim Duhul lui Cristos, care acționează în noi printr-un proces de configurare la persoana unicului Fiu al lui Dumnezeu, prin intermediul acțiunii celor șapte daruri ale sale.

Știința

Printre darurile Duhului Sfânt, darul cunoașterii este primul în ordinea rolului important pe care îl joacă în viața spirituală. Darul cunoașterii înlocuiește mentalitatea mondenă, adică, cea a lumii, cu cunoașterea lui Dumnezeu. Sufletul începe atunci să judece prin lumina credinței și să înțeleagă clar scopul supranatural al ființei umane și nevoia de a-i supune lui toate realitățile pământești.

Sfatul

Darul sfatului are ca scop îmbunătățirea virtuții prudenței, făcând sufletul capabil să discearnă imediat ceea ce ar trebui și ce nu ar trebui să facă, atât în relație cu propriul comportament, cât și în relație cu comportamentul celorlalți. Este procesul nostru de a raționa, luminat de harul lui Dumnezeu, care ne arată clar ce ar trebui să facem sau să evităm în anumite circumstanțe. Această „viziune” precisă rezultă din studiu și reflecție, dar este și un „instinct supranatural” venind de la darul sfatului.

Înțelegerea

Darul înțelegerii este o dispoziție supranaturală a sufletului, care ne face capabili să înțelegem cu claritate remarcabilă și prin intuiție, anumite mistere ale credinței noastre sau chiar pasaje din Sf. Scriptură. Prin acțiunea iluminantă a Duhului Sfânt, sufletul pătrunde în mod profund și clar misterele revelate, captează în profunzime adevărurile de credință și devine capabil să fie condus de o rugăciune infuză crescândă.

Înțelepciunea

Darul înțelepciunii poate fi definit ca o dispoziție supranaturală a intelectului, care ne face să prețuim lucrurile lui Dumnezeu și slava numelui său: „...pentru că înțelepciunea este mai prețioasă decât pietrele prețioase și nimic din ceea ce îți dorești nu se compară cu ea.” (Prov 8,11).

Darul înțelepciunii nu se învață din cărți, ci este dăruit sufletului de însuși Dumnezeu, care luminează și umple cu iubire mințile, inimile, intelectul și voința noastră.

Evlavia

Darul evlaviei constă în dispoziția supranaturală a sufletului care îl conduce, sub acțiunea Duhului Sfânt, să se poarte în relație cu Dumnezeu în același mod în care un copil se poartă cu tatăl său, de care se simte iubit profund.

Tăria

Darul tăriei este capacitatea pe care ne-o dă Duhul Sfânt de a îndura calvarul și de a-l uni cu suferința lui Cristos. Sufletul care se supune total lui Dumnezeu găsește în darul tăriei o dispoziție supranaturală care îl face capabil să depășească cele mai dificile provocări și să îndure cele mai dificile provocări, din iubire față de Dumnezeu și pentru slava numelui său.

Frica de Dumnezeu

Darul fricii de Dumnezeu este o dispoziție supranaturală a sufletului, care îl face să experimenteze un respect profund pentru Dumnezeu și o mulțumire fără limite față de bunătatea lui de Tată. Nu este frica servilă, nici frica de a-l nemulțimi, ci frica ce vine din reverență: Maiestatea și Grandoarea sa sunt atât de mari și atât de puternice încât ne dorim să îi slujim și să îl iubim cu toată inima noastră, pentru că înseamnă totul pentru noi. *„Am fost răstignit împreună cu Cristos și nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Viața pe care o trăiesc în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care mă iubește și și-a dat viața pentru mine.”* (Gal 2,20).

Carisma limbilor: glossolalia

de Darek Jeziorny

Darul limbilor este un fenomen foarte natural pentru persoanele active în Reînnoirea Carismatică. Dar persoanele care întâlnesc pentru prima dată acest stil carismatic de rugăciune pot să se simtă dezamăgite, pentru că glossolalia li se pare ciudată. Sf. Paul i-a prevenit pe corinteni că acest lucru ar putea să se întâmple. *„Așadar, dacă s-ar aduna toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și de cei fără daruri sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni?”* (1Cor 14,23)

Iar acest avertisment vine din experiență. Apostolii care au vorbit în limbi în ziua de Rusalii au fost luați în râs. Oamenii care se uitau la ei îi bănuiau că ar fi „plini de must” (Fap 2,13).

Cei care vorbesc în limbi pot fi acuzați că sunt fanatici sau persoane tulburate mintal. O astfel de acuză îi poate atinge pe toți oamenii care sunt implicați profund într-o rugăciune care este diferită de imaginea convențională despre rugăciune. Iar exemplul regelui David ne demonstrează acest fapt. Fiica lui l-a disprețuit atunci când l-a văzut dansând și cântând în fața Chivotului Legământului. (1Cron 15,29).

Cu toate acestea, este necesar să menționăm că vorbirea în limbi noi a fost promisă de Isus înainte de Înălțarea Sa la cer.

„Acestea sunt semnele care îi vor însoți pe cei care cred: în numele Meu vor alunga diavoli, vor vorbi limbi noi” (Mc 16, 17)

Așadar, nu este nimic ciudat în folosirea acestei carisme. Problema poate apărea pentru oamenii care nu cunosc învățătura biblică referitoare la ea.

Este necesar să menționăm că există trei feluri de vorbire în limbi menționate în Biblie:

1. Profetia în limbi are loc atunci când o persoană vorbește într-o limbă necunoscută și restul participanților rămân în tăcere. Această profetie e rodnică dacă o altă persoană are darul

tălmăcirii și explică ce s-a spus. „*Aș dori ca toți să vorbiți în limbi, dar mai cu seamă să profețiți. Cel ce profețește e mai mare decât cel ce vorbește în limbi, afară numai dacă tălmăcește, ca Biserica să ia întărire. Iar acum fraților, dacă aș veni la voi grăind în limbi, de ce folos v-aș fi dacă nu v-aș vorbi spre descoperire sau spre cunoaștere, sau spre profeție, sau spre învățătură?*” (1 Cor 14, 5-6)

2. După ce l-au primit pe Duhul Sfânt, apostolii au vorbit în limbi pe care nu le cunoșteau mai înainte, iar aceste limbi erau pe înțelesul iudeilor din diferite națiuni care veniseră la Ierusalim pentru sărbătoare (vezi Fap 2, 4-13). Acești oameni s-au mirat să audă despre „faptele minunate ale lui Dumnezeu” în propria lor limbă. Deci acest fel de carismă a limbilor este un semn pentru oamenii care nu cred.

3. Laudă spontană a Domnului după primirea revărsării Duhului Sfânt (Fap 10, 44-46; 19,1-7). În timpul unei astfel de rugăciuni multe persoane vorbesc sau cântă în limbi simultan și este un dar autentic de glossolalie.

Un astfel de dar este foarte obișnuit în grupurile carismatice din prezent. Cea mai frecventă folosire a acestei carisme are loc în timpul rugăciunii comune de laudă către Dumnezeu. Oamenii se roagă spontan: cu cuvintele lor, în limbi și prin cântece. Merită amintit că preaslăvirea cu zel a Domnului a fost reînnoită în Biserică prin intermediul Reînnoirii Carismatice și că este o contribuție foarte importantă a acestui curent de har față de Biserica din zilele noastre. Carisma limbilor este de asemenea un fel de „spărgător de gheață” în contactul personal cu Domnul, care poate fi dificil atunci când o persoană se concentrează asupra ei însăși și asupra problemelor sale. Lauda adusă Domnului îi face pe oameni să se concentreze asupra persoanei Domnului și îi deschide față de alte carisme care pot apărea în timpul întâlnirii de rugăciune carismatică.

Un dar al glossolaliei este de asemenea prezent în timpul invocării Duhului Sfânt și al mijlocirii. Dar se poate observa că în timp ce îl laudă pe Domnul în limbi, oamenii de regulă cântă, iar atunci când îi cer ceva Domnului, mai curând vorbesc în limbi decât cântă. O astfel de carismă este foarte de folos în timpul mijlocirii, care este de asemenea unul dintre slujirile caracteristice ale Reînnoirii Carismatice.

Se întâmplă foarte adesea că persoanele care slujesc pe cei care cer ajutor, simt în duh că acele cereri formulate nu sunt neapărat cele de care are nevoie persoana. Atunci, conform cuvântului lui Dumnezeu (Rom 8,26-27) Duhul „vine în ajutor slăbiciunii noastre”. „*Cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului, căci după Dumnezeu el se roagă pentru sfinți*”. Uneori Duhul Sfânt revelează care este adevărata problemă a persoanei care cere ajutor, în timpul rugăciunii în limbi. Atunci, această înțelegere poate fi proclamată ca dar al cunoașterii. Uneori, nu se întâmplă, dar Duhul Sfânt înțelege ce anume cer persoanele care mijlocesc și răspunde la această mijlocire.

Concluzionând, merită să amintim că darul limbilor este un mod supranatural de comunicare cu Dumnezeu în Duhul Sfânt, care este dătătorul acestei carisme. Glossolalia edifică rugăciunea atunci când mai multe persoane se adună laolaltă pentru a se întâlni cu Dumnezeu. Folosită în timpul rugăciunii de laudă, ea deschide către alte carisme și îi unește pe membri într-un singur Duh. Dar edifică de asemenea și persoana în mod individual, deoarece acest dar poate fi folosit și în timpul rugăciunii personale.

„*Cel care vorbește într-o limbă se edifică pe sine însuși, însă cel care profețește edifică Biserica*” (1 Cor 14, 4).

Această carismă se poate folosi atunci când simțim un mare entuziasm și dorim să îl laudăm pe Dumnezeu, dar mintea nu e capabilă să țină pasul și să „producă” acele cuvinte potrivite pentru a exprima sentimentele. Darul limbilor este foarte folositor în astfel de ocazii, deoarece permite ca întregul entuziasm să nu se blocheze. Dar este bine să amintim și că acest dar nu pune stăpânire pe persoană, ci persoana este cea care controlează darul. Deci oamenii nu sunt înrobiți atunci când primesc o carismă de la Duhul Sfânt, ci o pot folosi liber, oricând doresc. Iar această regulă se aplică și pentru darul glossolaliei. Iată de ce carisma limbilor nu trebuie privită ca un fel de extaz.

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI DOCTRINARE A ICCRS-ului

ICCRS primește multe întrebări despre Reînnoirea Carismatică Catolică și facem tot ce putem să răspundem la cât de multe putem cu ajutorul membrilor Comisiei Doctrinare a ICCRS-ului, care ne oferă cu generozitate timpul lor pentru a-și verifica referințele și a-și credita sursele. Întrebările și răspunsurile oferite în această secțiune a fiecărui număr al Formării Responsabililor sunt selectate pentru relevanța și ajutorul lor pentru cei implicați în Reînnoirea Carismatică Catolică. Dacă aveți o întrebare despre RCC, vă rugăm să o trimiteți la newsletter@iccrs.org și noi vom face tot posibilul să vă răspundem.

Despre impunerea mâinilor

Este important să distingem între impunerea mâinilor de la Mir sau Hirotonire, care conferă un har sacramental, și impunerea mâinilor de către credincioșii obișnuiți. Doar episcopul (sau preotul delegat de episcop) are autoritatea de a impune mâinile în primul sens amintit mai sus.

Această impunere sacramentală a mâinilor este arătată în Noul Testament, în *Fapte 6,6* sau în *1Timotei 4,14* (și posibil în *2 Tim 1,6-7*).

Fapte 6,6: „I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.”

1Tim 4,14: „Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin proorocie, cu punerea mâinilor de către ceata presbiterilor.”

2Tim 1,6-7: „De aceea îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele. Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.”

Al doilea mod de impunere a mâinilor este de asemenea recunoscut de Scriptură. În *Marcu 16,17-18*, Domnul Isus înviat promite: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în numele meu vor scoate diavoli; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* El nu spune că aceste semne îi vor însoți numai pe cei unși ca apostoli sau lideri (responsabili). În *Fapte 9,17* îl vedem pe Anania, un credincios obișnuit, condus de Duh pentru a impune mâinile asupra lui Saul, pentru ca acesta să se vindece de orbire și să fie umplut de Duhul Sfânt. *„Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis: «Frate Saule, Domnul Isus, care ți s-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.»”* (*Fapte 9,17*).

Iacob în scrisoarea sa din capitolul 5, versetele 14-16 sfătuiește orice bolnav: *„să cheme presbiterii (bătrânii) Bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.”*, dar apoi adaugă: *„Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.”* În *Fapte 13,3* comunitatea ca un tot unitar impune mâinile asupra lui Barnaba și Paul pentru a-i pregăti și a implora ungera Duhului pentru misiunea lor (vezi și *Numeri 8,10*). *„Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece.”* (*Fapte 13,3*).

„Să-i apropii pe Leviți înaintea Domnului; și copiii lui Israel să-și pună mâinile pe Leviți.” (*Num 8,10*)

Practica impunerii mâinilor de către credincioșii obișnuiți a fost reînnoită în ultimii ani, mai ales prin Reînnoirea Carismatică. Poate face parte, fie din rugăciunea de vindecare, fie din rugăciunea de pregătire a unei persoane chemate pentru o misiune sau slujire, fie o

rugăciune pentru alte haruri necesare. Acesta e un mod de recunoaștere că suntem persoane care facem parte din trup, iar Cristos își revarsă harurile prin toți membrii Trupului său. Este important ca această practică să fie bine îngrijită, pentru a nu se ivi confuzii între impunerea sacramentală și cea simplă (neformală) a mâinilor. Impunerea mâinilor trebuie făcută de asemenea cu respect și sensibilitate pentru persoana asupra căreia vă rugați. De obicei, ar trebui să-i cereți cu delicatețe permisiunea, înainte de a vă impune mâinile asupra ei: „Pot să-mi pun mâinile pe umerii tăi în timp ce mă rog pentru tine?” E de la sine înțeles că nu trebuie niciodată împinsă o persoană pentru a o „ajuta” să cadă în odihna în Duh. Cine se luptă cu gânduri de necurăție nu trebuie să impună mâinile.

Acest gest nu trebuie să fie unul magic, nici unul de impunere a unei puteri personale, ci o simplă abandonare la Isus, cel care hotărăște cui, când și cum va da vindecarea și își va revărsa harul.

Comisia Doctrinară a ICCRS-ului este formată din:

Episcopul Joseph Grech (chair), Australia
Părintele Peter Hocken, Austria
Părintele Francis Martin, SUA
Doctor Mary Healy, SUA
Comisia Doctrinară a ICCRS-ului este de asemenea
în consultanță cu teologi din diferite țări din lume.

ICCRS

**International Catholic
Charismatic Renewal Services**

(Slujirea Reinnoirii Carismatice Catolice Internaționale)

Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa

site: <http://www.iccrs.org>

tel. 0039.06.69.88.71.26/27

fax 0039.06.69.88.72.24

e-mail:

info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

fax mijlocire: 0039.06.69.88.72.30

Permișiunea de a reproduce orice articol din buletinul ICCRS este acordată dacă ICCRS este indicată ca sursă.

Vă rugăm să ne țineți la curent cu orice schimbare a adresei dumneavoastră de e-mail sau poștale, ca să putem continua să vă trimitem ultimele articole și evenimentele curente ale Mișcării Carismatice Catolice